

КНИГА ЧЕТВЕРТА ПЕТА ШЕСТА.

ПРАВОПИСАНИЕ — СЛОЖИ — СТРАДАТЕЛЬНА.

ПРАВОПИСАНИЕ.

Правописаніе учи, гдѣ се пише И, гдѣ І и гдѣ Ы: сирѣчь учи, какъ да напзстрава нѣкой реченіа съз И, І, Ы.

Весма добро коистинноу беше да подражаеуше въ това дѣло Европаомъ: сирѣчь изгнакше изъ сконхъ Болгарскихъ сочиненій И и Ы, какъ то сме изгнали и ш и сичкаа удареніа, да си пишеме сичкіа реченіа съ прелеснописуеаеомъ І. Понеже е съетенъ трѣдъ да мысли- и да изслѣдѣва нѣкой, гдѣ се пише И; гдѣ І; и гдѣ Ы; кога сички они еднакво произношеніе иматъ, и кога кой е Именителенъ, и кой Винителенъ, весма ясно мѣ представлаватъ сѣщии съ ними глаголи.

Нѣкои, за да поворотъ това мое мнѣніе, безъ да разсѣдатъ правдѣ, предлагатъ слѣдѣющій примѣръ: *οἱ καλοὶ νόμοι κάμνουν τοὺς καλοὺς πολίτας, οἱ κακοὶ τοὺς κακοὺς*, кого то прелзычикше на: добри то закони праватъ добры те гражданы, а лоши те лоши те, дѣматъ: ако